

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 131/2020
18.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Драгана Аћимовића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 92/20 од 30.01.2020. године, поднетом против правоснажног решења Основног суда у Руми Кв 563/18 од 20.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 18.02.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ 92/20 од 30.01.2020. године, поднет против правоснажног решења Основног суда у Руми Кв 563/18 од 20.11.2018. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Руми Кв бр. 563/18 од 20.11.2018. године уважена је жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Неде Милошевић, изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Руми КТ 2193/14 од 13.09.2018. године, којим је одбијен захтев за исплату награде за одбрану адвоката Неде Милошевић у траженом износу од 31.500,00 динара, па је преиначно наведено решење тако што су именованом браниоцу досуђени трошкови одбране за одбрану по службеној дужности у кривичном предмету који се водио пред Основним јавним тужиоцем у Руми КТ 2193/14 у износу од 31.500,00 динара, као и у износу од 15.000,00 динара на име састава жалбе на побијано решење Основног јавног тужиоца у Руми Кт 2193/14 од 13.09.2018. године, и одређено да ће се досуђени износ од укупно 46.500,00 динара исплатити на терет буџетских средстава Основног јавног тужиоца у Руми, по правоснажности решења, а на рачун браниоца, адвоката Неде Милошевић.

Против наведеног правноснажног решења захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем КТЗ 92/20 од 30.01.2020. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 261. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење и предмет врати Основном суду у Руми на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Неда Милошевић, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењем против кога је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је неоснован.

Републички јавни тужилац у захтеву наводи да је у побијаном решењу погрешно примењена одредба члана 261. став 4. ЗПК, јер је признато право браниоцу по службеној дужности и обавезано Основно јавно тужилаштво у Руми да накнади трошкове постављеног браниоца, иако одредба члана 261. став 4. ЗКП регулише право браниоца по службеној дужности на нужне издатке у коју категорију не спадају трошкови по приложеном трошковнику браниоца по службеној дужности и то у конкретном случају на име одбране окривљеног, присуствовања процесним радњама 20.10.2015. године и 18.04.2016. године, присуствовања испитивању сведока и на име састављања жалбе против решења ОЈТ у Руми КТ 2193/14 од 13.09.2018. године.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове кривичног поступка и колико они износе.

Одредбом члана 261. став 4. ЗКП прописано је да трошкови из става 2. тачка 1) до 6) овог члана, као и нужни издаци постављеног браниоца (члан 76) и постављеног пуномоћника (члан 59 и члан 103. став 3) у поступку због кривичних дела за које се гони по службеној дужности, исплаћују се из средстава органа поступка унапред, а наплаћује се касније од лица која су дужна да их накнаде по одредбама овог законика.

Из списка предмета произилази да је решењем Основног јавног тужиоца у Руми А.бр. 389/15-КТ бр. 2193/14 од 20.10.2015. године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА, адвокат Неда Милошевић.

Имајући у виду одредбу члана 261. став 4. ЗКП, као и да је адвокат Неда Милошевић решењем Основног јавног тужиоца у Руми постављена за браниоца по службеној дужности окривљеном АА, Врховни касациони суд налази да се правилном применом закона, награда и нужни издаци постављеног браниоца исплаћују унапред из средстава органа поступка, и да бранилац по службеној дужности може после сваке процесне радње поднети захтев за накнаду трошкова органу пред којим се поступак води-то значи да се захтев може поднети суду у фази након утврђивања оптужнице, а може се поднети и тужилаштву у фази истраге. Из наведеног разлога, побијано решење није донето уз повреду закона, на

коју се захтевом за заштиту Републичког јавног тужиоца указује, због чега је Врховни касациони суд поднети захтев оценио као неоснован.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци, а основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р,**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**